

[Industriministeren]

ningers administrative struktur. Jeg kan i denne forbindelse henvise til, at der i 1982 skete en sammenlægning af produktivitetsudvalget og konsulentudvalget. Denne sammenlægning blev gennemført, fordi der herved kunne opnås væsentlige fordele med hensyn til en hensigtsmæssig og effektiv administration.

Endvidere kan jeg oplyse, at det forslag til en omlægning af håndværkerlånordningen, som regeringen snart vil fremsætte i folketinget, vil indebære, at det rådgivende udvalg for denne ordning nedlægges.

Herudover finder jeg ikke, at der for øjeblikket vil være fordele forbundet med at nedlægge eller sammenlægge udvalg, og en så vidtgående sammenlægning som den foreslåede vil ikke være praktisk gennemførlig. Arbejdet i disse udvalg er allerede ret tidkrævende for medlemmerne, og såfremt f.eks. teknologirådets nuværende opgaver skulle udvides til at omfatte alle ordninger under teknologistyrelsen, ville det blive noget nær en fuldtidsbeskæftigelse for medlemmerne.

I bemærkningerne til forslaget anføres det, at et sådant fællesråd kun skulle fastlægge de overordnede rammer, mens resten skulle overlades til teknologistyrelsen. Noget sådant ville jeg finde meget uheldigt og i strid med det hidtil fulgte princip om, at industriministeriets erhvervspolitiske foranstaltninger gennemføres i nært samarbejde med erhvervslivet. Hertil kommer, at det må bedømmes som umuligt at opfylde de vidtgående krav med hensyn til sagkundskab, som måtte stilles til et råd, der skulle administrere så forskelligartede ordninger, som der er tale om.

Dette fører mig til det andet spørgsmål om den påståede ensidighed i sammensætning af de udvalg m.v., der fungerer i dag. Jeg er ikke enig i denne betragtning. Dels er medarbejdersiden repræsenteret overalt, dels – og navnlig – er intentionerne i de forskellige love om udpegning af repræsentanter i de beslutningstagende eller rådgivende organer for de enkelte ordninger ikke at sikre den ene eller den anden interesseorganisation særlige muligheder for at øve indflydelse eller, som det anføres, bevilge offentlige midler til sig selv. Hensigten er derimod at sikre, at disse højst forskellige råd og udvalg gennem deres sammensætning repræsenterer de forskellige former for sagkundskab, som er nød-

vendige for en forsvarlig administration af den pågældende ordning. Udpegningen foregår således i første række på grundlag af de pågældendes personlige kvalifikationer.

Det vil føre for vidt at gå nærmere ind på reglerne for sammensætningen af de beslutningstagende eller rådgivende organer, der er nedsat til bistand ved administrationen af de enkelte erhvervsfremmeordninger. Jeg har tidligere i besvarelsen af et spørgsmål fra folketingets erhvervsudvalg givet en redegørelse herfor. Jeg henviser til mit svar på spørgsmål nr. 26 den 30. maj 1983.

Jeg mener derfor, at det vil være et meget uheldigt brud på erhvervsfremmelovgivningens principper for udpegning af repræsentanter til de organer, der administrerer de enkelte ordninger, hvis man som foreslået ved udpegningen af repræsentanter forlader det eksisterende sagkundskabskriterium til fordel for et interessekriterium.

Jeg kan således ikke tilslutte mig det fremsatte forslag.

Svend Andersen (S):

De intentioner, der er i forslaget, altså hovedprincipperne om, at der sker en forenkling, og at der bliver en bedre og også en mere ligelig repræsentation af de forskellige repræsentanter for lønmodtager- og forbrugerorganisationer, kan vi godt tilslutte os.

Når vi ser på det forenklingensmæssige, ser vi, at der allerede er sket noget. Da vi fik teknologistyrelsen, blev en del af ordningerne samlet, og ministeren har nævnt, at der i 1982 skete en sammenlægning af konsulent- og produktivitetsudvalget. Hvis man ville fortsætte denne rationalisering, har vi jo stadig væk udviklingsfonden, produktudviklingsordninger, formidlingsråd, altså organer, som både har en opsøgende og en kontaktformidlende virksomhed. En tredje rationaliseringsfase kunne måske være at se på en forenkling eller en samling af disse områder.

Når det er sagt, vil jeg godt nævne, at vi ikke anser dette for at være det alvorligste problem ved erhvervsfremmeordningerne. Den økonomiske aftale, der er indgået imellem regeringen og det radikale venstre, indeholder en bestemmelse om, at det i øvrigt udmærkede teknologiske udviklingsprogram, ministeren har fremlagt, skal finansieres ved, at der sker en omlægning af de ordninger,